

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Jaroslava Vávry a Aleše Korejtky ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2024, č. j. SpKrÚ 81107/2023-4

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí stavu věci ve správním řízení

1. Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 16. 8. 2023, č. j. MAG/12B-20/SSÚ-2023/VIII. (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž byly podle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), (dále také jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Provedené záznamy, kterými bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, byly potvrzeny. Prvostupňové rozhodnutí vychází ze skutečnosti, že na základě spáchání více přestupků proti pravidlům silničního provozu má žalobce zaznamenáno 12 bodů v registru řidičů. Body za přestupky byly žalobci zaznamenávány postupně. Po spáchání přestupku, s nímž bylo spojeno dosažení zápisu 12 bodů, bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení tohoto počtu bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění dle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu. Žalobce podal proti provedení záznamu bodů v registru řidičů písemné námitky, které správní orgán I. stupně shledal nedůvodnými ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu. Následné odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí bylo napadeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno. S napadeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil.

2. Žaloba a její obsah

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.
3. Žalobní argumentaci žalobce rozdělil do tří okruhů. Nejprve namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené návrhy a důkazy, tedy důkazní prostředky, které jsou součástí spisového materiálu. Odkázal na několik rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, z nichž vyplývá, že správní orgány zejména na základě námitek obsažených v odvolání posuzují i jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Dále se dovolával zásady legitimního očekávání, kdy připustil, že se tato zásada týká vždy jednoho konkrétního správního orgánu, ale s ohledem na nízký počet krajských úřadů měl za to, že by u krajských úřadů měla existovat ustálená či obdobná rozhodovací praxe při posuzování shodných či obdobných věcí.
4. Dále namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů. Tvrdil, že jednotlivá oznámení o uložení pokuty za přestupek nemohou být dostatečným důkazem, a musí být vždy porovnána s předmětnými rozhodnutími, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Poukazoval obecně na nedostatky rozhodnutí vydaných v příkazních řízeních na místě a uváděl, jaké náležitosti by měla mít vydaná rozhodnutí.
5. Následně uváděl výtky k jednotlivým pokutovým, resp. příkazovým blokům. K blokům ze dne 8. 5. 2016, 23. 1. 2017, 20. 3. 2017, 21. 1. 2019, 10. 11. 2019, 15. 11. 2020, 8. 11. 2021 a 31. 1. 2022 uváděl téměř totožné, obecné námitky týkající se téměř všech náležitostí příkazového bloku, namítal jejich nečitelnost či absenci zákonem požadovaných údajů. Konkrétnější námitky uvedl jen k příkazovým blokům ze dne 1. 9. 2022 a dne 29. 3. 2023.

6. Závěrem odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se přípustnosti použití strohých a zkratkovitých formulací na pokutových blocích s ohledem na specifika příkazního řízení při zachování nezaměnitelnosti jednání.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Poukázal na shodu žalobních a odvolacích námitek, s nimiž se vypořádal v napadeném rozhodnutí. Dále poukázal na množství v podstatě totožných žalob advokáta žalobce již dříve projednávaných krajským soudem. Setrval na svém závěru o způsobilosti všech deseti oznámení o uložení pokuty příkazem na místě být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Závěrem navrhl žalobu zamítnout.

IV. Přezkum věci soudem

8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rámci uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodnutí správních orgánů vydaná v prvním a druhém stupni správního řízení posuzoval jako jeden celek.
9. Žaloba není důvodná.
10. Ze správních spisů soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámil dne 5. 4. 2023 žalobci, že dosáhl ke dni 29. 3. 2023 počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti provedení záznamu bodů podal žalobce dne 5. 4. 2023 dle ust. § 123f zákona o silničním provozu písemné námitky. Nesouhlasil s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů.
11. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče a výpisu z evidenční karty řidiče vyplývá, že na dosažení 12 bodů mělo vliv spáchání deseti bodově ohodnocených přestupků žalobcem v období od 8. 5. 2016 do 29. 3. 2023. Všechny uvedené přestupky byly projednány v blokovém, resp. příkazním řízení na místě. K bližšímu vymezení přestupkových jednání včetně právní kvalifikace soud odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí, tedy stranu 4 až 6 napadeného rozhodnutí, ve kterém jsou jednotlivá přestupková jednání žalobce popsána. Lze shrnout, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spácháním tří přestupků spočívajících v držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení ohodnocených vždy dvěma body a spácháním sedmi přestupků spočívajících v překročení nejvyšší dovolené rychlosti ohodnocených dvěma, resp. třemi body v závislosti na výši překročení.
12. Správní orgán I. stupně vyžádal příkazový blok ze dne 1. 9. 2022, na základě kterého bylo vyhotoveno oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, neboť žalobce svými námitkami zpochybnil den spáchání přestupku. Ostatní pokutové, resp. příkazové bloky správní orgán I. stupně nevyžádal, neboť žalobcovy obecné námitky nevyvolaly důvodné pochybnosti o způsobilosti oznámení být podkladem pro záznam bodů žalobce do registru řidičů. Správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí až po sdělení Policie České republiky, že na základě podnětu žalobce k přezkumnému řízení týkajícího se příkazového bloku ze dne 29. 3. 2023 neshledal zahájení přezkumného řízení za odůvodněné, neboť nezjistil, že by předmětné rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

13. Správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a provedené záznamy, kterými bylo dosaženo 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, potvrdil. Všechna oznámení o uložení pokuty shledal i s přihlédnutím k obsahu příkazového bloku ze dne 1. 9. 2022 a výsledku posouzení podnětu žalobce k přezkumnému řízení za způsobilá pro záznam bodů.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. V odvolání zdůrazňoval, že povinnosti správních orgánů je důsledně porovnat údaje v blocích s údaji na oznámeních o uložení pokuty, na základě kterých byla vyhotovena. Poukazoval na skutečnost, že se správní orgán I. stupně nevypořádal s důvodnými pochybnostmi o způsobilosti pokutových bloků. Dovolával se dodržování principu předvídatelnosti spočívajícím v povinnosti posuzovat stejné případy shodně a rozhodovat ve skutkově obdobných případech totožně. K jednotlivým předmětným příkazovým blokům uváděl výtky. Odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný jako nedůvodné zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, neboť dospěl k závěru, že není nezákonné. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se vypořádal s odvolacími námitkami žalobce.
15. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.
16. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
17. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
18. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné (s účinností od 1. 1. 2024 nedůvodnými), rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
19. Předmětem napadeného rozhodnutí je posouzení námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Jedná se o logický důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci, dle které se má za to, že akt orgánu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

veřejné moci je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídanou formou prohlásí tento akt za nezákonný a zruší jej. Presumpce správnosti se netýká aktů nicotných.

20. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“) ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44; všechny citované rozsudky NSS jsou veřejně dostupné na www.nssoud.cz).
21. Námitkové řízení nemá a nemůže nahrazovat řízení o opravných prostředcích proti podkladovému rozhodnutí. Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku. Je však třeba zabývat se námitkami majícími relevanci k záznamu bodů. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87 platí, že: *„Řízení o námitkách sice není řízením o přestupku samotném a správní orgán by se jistě nemohl zabývat vadami postupu či rozhodnutí o přestupku, ovšem musí vážit námitku, že tato pokuta mu (poznámka soudu: žalobci) nikdy nebyla uložena. Úspěch takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.“* V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů lze tedy z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, případně že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný, resp. vyšší počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 41/2010-106, či rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).
22. V případě pokutových bloků obecně platí, že zjištění o formálních či obsahových nedostatcích ne vždy vedou k závěru o tom, že pokutový blok nemohl být náležitým podkladem pro zápis bodů v registru řidičů. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu, přičemž okamžik podpisu pokutového bloku obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí o blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č.j. 8 As 68/2010-81). Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Rozhodné je, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce

nicotnosti. Při zkoumání toho, zda pokutový blok mohl být skutečně podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, je třeba proto vycházet vždy z konkrétní situace a je třeba v každém konkrétním případě posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Např. takovým nedostatkem by mohla být absence podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29.12.2010, č.j. 8 As 68/2010-81). Je třeba mít na paměti, že pokutový blok je vyhotovován zpravidla na místě spáchání přestupku ve zkrácené době a jedná se jistým způsobem o zjednodušený důsledek projednání přestupku, který pravidelně vychází i z vůle přestupce.

23. Z ustanovení § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu vyplývá, že jedním z možných podkladů pro zápis bodů do registru řidičů je oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě. Z rozsudku NSS ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34 s odkazem na rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 vyplývá, že: *„oznámení o přestupku je úředním záznamem a samo o sobě nemůže být důkazem, na jehož základě by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že s ním věc byla projednána v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů. Pokud se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů“*. Z rozsudku ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74 vyplývá, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly. Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka řidiče vyjádřena jen obecně, od případů, kdy řidič uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán musí posuzovat jak kvalitu tvrzení řidiče, tak i kvalitu oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.
24. V daném případě žalovaný, shodně jako správní orgán I. stupně, při přezkoumávání deseti záznamů, kterými žalobce dosáhl celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, vycházel z osmi oznámení o uložení pokuty v blokovém, resp. příkazním řízení, které se týkaly přestupků spáchaných dne 8. 5. 2016, 23. 1. 2017, 20. 3. 2017, 21. 1. 2019, 10. 11. 2019, 15. 11. 2020, 8. 11. 2021 a 31. 1. 2022. Uvedená oznámení byla způsobilým podkladem pro záznamy bodů do bodového hodnocení žalobce, neboť žalobce paušálně uplatňovanými námitkami údaje na oznámeních nezpochybnil a nezaložil povinnost správních orgánů vyžádat si další důkazy, tedy příslušné pokutové, resp. příkazové bloky. Při přezkoumávání záznamu bodů ze dne 1. 9. 2022 vycházely správní orgány vzhledem ke konkrétnosti žalobcových námitek nejen z oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, ale vyžádaly si i příkazový blok, na jehož základě bylo oznámení o uložení pokuty příkazem na místě vyhotoveno, a který byl s oznámením v souladu. Při posuzování záznamu bodů ze dne 29. 3. 2023 přihlíděly správní orgány i ke sdělení Policie České republiky, která na základě podnětu žalobce k přezkumnému řízení neshledala, že by byl příkaz na místě ze dne 29. 3. 2023 vydán v rozporu s právními předpisy.
25. Správní orgány dospěly k závěru, že všechna oznámení o uložení pokuty jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů, že záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s těmito způsobilými podklady a že zapsaný počet bodů za jednotlivá přestupková jednání

žalobce odpovídá příloze zákona o silničním provozu, která stanoví počty bodů za vyjmenovaná protiprávní jednání. Se závěrem správních orgánů soud souhlasí a odkazuje na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť úkolem soudu není opakovat již jednou vyřčené.

26. K žalobním námitkám soud uvádí, že v podstatě odpovídají námitkám odvolacím. Proto je v dané věci podstatné, jak byly odvolací námitky vypořádány žalovaným v napadeném rozhodnutí. Soud hodnotí závěry žalovaného týkající se odvolacích námitek jako správné a dostatečné a v podrobnostech na ně odkazuje.
27. Pokud jde o námitky žalobce zpochybňující způsobilost jednotlivých pokutových, resp. příkazových bloků, tak žalovaný se s nimi vypořádal zejména na straně 10 až 11 napadeného rozhodnutí. Soud na toto může odkázat.
28. U námitek žalobce týkajících se příkazového bloku z 29. 3. 2023, žalovaný s odkazem na výsledek přezkumného řízení týkající se uvedeného bloku, dle kterého nebyl zjištěn rozpor příkazového bloku s právními předpisy, dospěl k závěru, že účastníkem uváděné nedostatky příkazového bloku nejsou opodstatněné. Soud má ve shodě s žalovaným za to, že žalobcem tvrzené pochybnosti týkající se místa spáchání přestupku a právní kvalifikace jednání žalobce, které byly shodně namítány v podnětu k přezkumnému řízení, byly sdělením Policie České republiky vyvráceny. Z příkazového bloku dle sdělení policie vyplývala právní kvalifikace jednání žalobce (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, porušení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu). Místo spáchání přestupku bylo dle sdělení policie na příkazovém bloku vymezeno nejen uvedením názvu obce Předhradí, ale i označením silnice (II/358), na níž k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo. Oznámení, na základě kterého byly žalobci zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče, bylo dle soudu způsobitým podkladem pro záznam bodů.
29. K námitce žalobce týkající se neexistujícího data spáchání přestupkového jednání na příkazovém bloku ze dne 1. 9. 2022, soud uvádí, že byla žalovaným vypořádána na straně 10 napadeného rozhodnutí. Stejně jako žalovaný hodnotí soud námitku jako účelovou, když z kopie příkazového bloku ze dne 1. 9. 2022 je zřejmé, že k přestupkovému jednání žalobce došlo dne 1. 9. 2022. I pokud by soud připustil dílčí nečitelnost data uvedeného v bodě 5 předmětného příkazového bloku, tak při spojení s bodem 11 příkazového bloku, v němž je jako datum vydání příkazového bloku uveden právě den 1. 9. 2022, je nepochybné, že k přestupkovému jednání žalobce došlo právě dne 1. 9. 2022. Dle soudu tedy námitky žalobce nezpochybnilly způsobilost uvedeného příkazového bloku být podkladem pro vyhotovení oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a s tím spojený záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
30. Pouze na okraj soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu z 30. 6. 2015, č. j. 7 As 146/2015-52, dle kterého: *„Je třeba doplnit, že pokud měl stěžovatel jakékoli pochybnosti během projednání přestupků na místě, neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna. Do svého případného odklizení (srov. § 123e odst. 2 zákona*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

o silničním provozu) jsou řádně vyplněné pokutové bloky v právní moci a svědčí jim presumpce správnosti a zůstávají rozhodným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů ve smyslu § 123a a násl. zákona o silničním provozu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65 vyslovil, že v zákoně o přestupcích jsou zakotveny tři podmínky pro uložení pokuty v blokovém řízení. Je to spolehlivé zjištění přestupku, nedostatečnost vyřízení domluvou a ochota obviněného z přestupku pokutu zaplatit. S ohledem na zásadu vigilantiibus iura (necht' si každý stráží svá práva) se obviněný z přestupku udělením souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení vzdává možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci ve správním řízení, akceptuje skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. Udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení stěžovatel nezpochybňuje, převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně, a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla účastníkovi řízení udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Udělením souhlasu tak stěžovatel rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti.“

31. K námitkám týkajícím se pokutových, resp. příkazových bloků ze dne 8. 5. 2016, 23. 1. 2017, 20. 3. 2017, 21. 1. 2019, 10. 11. 2019, 15. 11. 2020, 8. 11. 2021 a 31. 1. 2022 soud obdobně jako žalovaný uvádí, že jsou u všech bloků téměř totožné, obecné, napadající nikoliv konkrétně téměř všechny jejich obsahové náležitosti. S ohledem na obecnost žalobních tvrzení o nedostatecích náležitostí pokutových, resp. příkazových bloků soud rovněž vypořádává žalobní námitky obecně tak, že uvedené námitky nezpochybnilly údaje na osmi oznámeních o uložení pokut a nezaložily povinnost správních orgánů vyžádat si příslušné pokutové, resp. příkazové bloky za účelem ověření správnosti údajů v oznámeních uvedených. K tomu srov. rozsudek NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, v němž NSS připustil vypořádání paušálně uplatněných námitek zpochybňujících prakticky shodně všechny náležitosti pokutových bloků bez povinnosti vyžádat příslušné pokutové bloky.
32. K žalobní námitce týkající se toho, že odvolací správní orgán ignoroval předložené důkazní prostředky – rozhodnutí jiných odvolacích, jakož i prvoinstančních správních orgánů vydaných ve shodné věci, soud uvádí, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí, konkrétně na straně 11 a 12, vyjádřil i k těmto rozhodnutím, resp. praxi jiných správních orgánů, když uvedl, že zásada legitimního očekávání se vztahuje vždy k jednomu konkrétnímu správnímu orgánu, k jeho rozhodovací praxi. Přitom v této souvislosti odkázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 6 Ads 88/2006-132 a odbornou literaturu. K tomuto názoru žalovaného nemá soud výhrady a dále uvádí, že podstatné je, že napadené rozhodnutí je v souladu se zákony a judikaturou Nejvyššího správního soudu, příp. Ústavního soudu vztahující se k námitkovému řízení. Soud též dodává, že nemůže být jeho úkolem dopodrobna studovat větší objem rozsáhlejších rozhodnutí jiných správních orgánů. Shodu s prvopisem potvrzuje X.

orgánů či soudů bez toho, aby žalobce, který tato rozhodnutí předložil či označil, přesně vymezil a označil konkrétní určité závěry a pasáže, na které odkazuje, případně jimi svoje žalobní tvrzení podporuje.

V. Závěr a náklady řízení

33. Soud uzavírá, že má ve shodě se správními orgány za to, že všechna oznámení o uložení pokuty v blokové, resp. příkazním řízení byla s ohledem na jejich obsah způsobitelným pokladem pro záznamy bodů žalobce do registru řidičů. Pausálně formulované námitky žalobce týkající se pokutových, resp. příkazových bloků ze dne 8. 5. 2016, 23. 1. 2017, 20. 3. 2017, 21. 1. 2019, 10. 11. 2019, 15. 11. 2020, 8. 11. 2021 a 31. 1. 2022 nezaložily pochybnosti o údajích zaznamenaných na oznámeních, tedy dostatečně konkrétním a relevantním způsobem nezpochybnily způsobitelnost oznámení být podkladem pro záznam bodů a nezaložily povinnost správních orgánů vyžádat další důkazy. Konkrétně formulované námitky žalobce týkající se záznamu bodů ze dne 1. 9. 2022 a dne 29. 3. 2023 byly vyvráceny již ve správním řízení. Všechny záznamy, na základě nichž dosáhl žalobce 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, byly provedeny zcela v souladu s oznámeními a zapsaný počet bodů za jednotlivá přestupková jednání žalobce odpovídá příloze zákona o silničním provozu, která stanoví počty bodů za vyjmenovaná protiprávní jednání.
34. S ohledem na shora uvedené má soud žalobu za nedůvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
35. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, neboť mu náklady nad rámec běžné úřední činnosti podle obsahu spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 19. prosinec 2024

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.